neboť v otázkách notářské techniky domnívá se notářstvo býti povoláno nad jiné, aby jeho hlasu bylo vyhověno.

Komora zvolila komisi, jež se skládá z presidia komorního, Dr. V. Černého — referenta a členů Dra J. Čulíka, Dra R. Krále, Dra V. Svobody, kteří jsou pověřeni, aby jednali na ministerstvu spravedlnosti a tam navrhované změny blíže odůvodnili. Odůvodnění nemohlo totiž býti pojato do posudku, jenž by tím byl vzrostl do velkých rozměrů a jest k tomu určena zmíněná komise.

Očekáváme, že notářská komora v Praze bude pozvána do ministerstva k podrobnému projednání a odůvodnění našich požadavků a doufáme, že ministerstvo požadavky naše přijme za své a pojme je do přepracované své osnovy. Jest to pochopitelno, uvážíme-li, že referent i komise postupovali metodou ryze realistickou přihlížejíce úzkostlivě k daným poměrům a odvažujíce úzkostlivě možnost i vykonatelnost požadovaných oprav a doplňků. Jeví se proto posudek i podání programem minimálním, ježto zástupce programu maximálního se přizpůsobil většině komise.

Opis zmíněného podání i posudku zaslala pražská komora komorám v Brně, Bratislavě a Olomouci, ježto s ní stály ve spojení a interessovaly se živě o postup prací.

Během října má ministerstvo možnost provésti debatu s komisí pražské komory, jež může býti považována za exponenta všech komor notářských i celého stavu, neboť Spolek notářů čsl. v republice se úplně stotožnil s podáním a posudkem komory pražské.

Přejeme i ministerstvu i komisi plného zdaru v pracích nastávajících!

Spolek advokátů československých v Praze. Dr. Eugen Löwy pojednal ve své přednášce dne 12. října t. r. v místnostech advokátní komory o osnově nového notářského řádu. Vedle dobrých stránek osnovy vytkl i vady a odchylky od starého notářského řádu, jež dle jeho přesvědčení do osnovy přijíti neměly. Na konci zdůraznil požadavek advokátů po novém advokátním řádu, jenž by měl býti projednáván současně s řádem notářským. — Jest litovati, že po přednášce nerozvinula se o sporných bodech debata a tak zůstalo jen při vystižné odpovědi presidenta notářské komory pražské Dra Baťka na některé výtky p. přednášejícího. Dr. Baťek žádal, aby p. přednášející přednášku vydal tiskem, by bylo možno na foru veřejném o věci tak důležité pro oba stavy pojednati, což bylo slíbeno.

Ocenění válečných půjček pro dědickou daň. Nejvyšší správní soud dne 9. února 1923 číslo 2381 rozhodl o velmi důležité a dosud sporné otázce o oceňování válečných půjček. Praví výslovně: »Ony válečné půjčky, o nichž znalci prohlásili, že v den úmrtí zůstavitele neměly ani kursovní ani obchodní hodnoty k tomuto dni a nelze je proto oceniti, nemohou býti započteny do pozůstalostního jmění podrobeného dani dědické. Správa finanční jest na tento znalecký posudek vázána. Neměly-li tedy tyto válečné půjčky v den úmrtí ani kursovní ani obchodní hodnoty, pak ani jejich hodnota v budoucnosti snad možná nemá významu pro den úmrtí. Nejvyšší soud výslovně praví, že finanční správa neprávem chtěla na dědicích, aby oni podali důkaz o tom, že tyto válečné půjčky měly v den úmrtí zůstavitele nižší cenu než 40 proc. nominale, jak žádal výnos ministerstva financí ze dne 24. ledna 1921 číslo 18533/20. Dr. S.

Poskytování právní pomoci. Presidium vrchního zemského soudu v Praze zaslalo všem notářským komorám následující výnos: » Pres. 37.214/13/23.

V poslední době množí se případy, že okresní soudy odpírají poskytnouti notářům jako soudním komisařům právní pomoci ve věcech pozůstalostních, odvolávajíce se důsledně na čl. IX. zák. ze dne 1. dubna 1921 č. 161. sb. z. a n.

Konaným šetřením zjistilo ministerstvo spravedlnosti, že při poskytování právní pomoci vyžádané od notářů jako soudních komisařů u soudů panuje různý postup. Největší část okresních soudů pozůstalostních vyřizuje dožádání notářů bez závady sama, po případě odstupuje dotyčná dožádání k vyřízení okresním soudům, v jejichž obvodu dožadovaný úkon má býti proveden, část okresních soudů zase nepřijímá přímých dožádání notářů, nýbrž jen prostřednictvím pozůstalostních soudů, malá část okresních soudů odstupuje dožádání notářů zase notářům svého obvodu k vyřízení, nějaká část soudů jest pro to, aby se notáři jako soudní komisaři se svými dožádáními o právní pomoc obraceli nikoliv na soud, nýbrž přímo na místního notáře.

Aby postup ten byl sjednocen, ustanovilo ministerstvo spravedlnosti po slyšení presidií vrchních zemských soudů v Praze a v Brně výnosem ze dne 23. srpna 1923 č. 17924/23 toto:

Notář jako soudní komisař jest při projednání pozůstalosti referentem pozůstalostního soudu, má tudíž postavení pomocného soudce.

Veškeré úkony notářem, jako soudním komisařem předsevzaté jest považovati jako úkony předsevzaté soudem samým. Jednotlivé úkony projednání pozůstalosti soudem mu svěřeného nesmí však přenésti na jiného notáře, jenž soudem pro tu kterou pozůstalost nebyl soudním komisařstvím pověřen.

Z toho plyne, že není závady, aby se notáři jako soudní komisaři při projednání pozůstalosti obraceli s dožádáním o právní pomoc na pozůstalostní soud, pokud se týče na onen soud, v jehož obvodu dožadovaný určitý úkon má býti proveden. Nelze při tom přehlížeti, že by dožadování právní pomoci prostřednictvím pozůstalostního soudu nejen tento soud zatěžovalo, ale též projednání pozůstalosti zbytečně protahovalo.

Dožádaný soud má úkon sám provésti a dožadujícímu notáři jako soudnímu komisaři vyřízení přímo zaslati. Při tom jest věcí dožádaného soudu, aby rozhodl o tom, nemusí-li dožádání o právní pomoc býti jim postoupeno, dokud platí čl. IX. zák. ze dne 1. dubna 1921, č. 161. sb. z. a n., příslušnému notáři jako soudnímu komisaři ku provedení.

Pokud se týče pak otázky náhrady útrat notáři, jemuž okresním soudem žádost o právní pomoc byla postoupena, buďtež tyto útraty pozůstalostním soudem při skončení pozůstalosti stanoveny a notáři po jich složení zaslány.

Naprosto není přípustno, aby notáři jako soudní komisaři se obraceli se svými dožádáními o právní pomoc přímo na notáře příslušného obvodu v němž úkon jest provésti.

O tom dávám vědětí presidiím všech soudů sborových (vyjímaje zem. soud trestní), a všem notářským komorám.

Presidia žádám, aby vyrozuměla podřízené soudy.

V Praze, 4. září 1923.«

O tom zpravují se všichni pp. členové spolku.

Výmaz likvidační firmy. Dle posudku presidia nejvyššího soudu v Brně z 19. června 1923 č. Pres. 540/23 jest třeba svolení berní správy dle § 8. zákona čís. Sb. z. a n. 134/1920 pouze ku zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva; požadavek ten však se nevztahuje na zápis nedobrovolného zrušení společenstva a na zápis výmazu likvidační firmy vůbec.

Ku výmazu firmy jest vyčkati jednoroční lhůty § 81. zák. pouze v případě, že aktiva převyšují pasiva, jinak lze k výmazu přistoupiti ihned, jakmile jest prokázáno uspokojení věřitelů. V opovědi výmazu firmy jest dále uvésti a prokázati, že a komu byly knihy a spisy dány v uschování (§ 51. zák.).

Nejdůležitějším požadavkem jest předložení likvidační rozvahy a opisu protokolu o valné hromadě, že likvidátorům bylo dáno absolutorium.

Valná hromada jest autonomní a soudce jest usnesením jejím vázán.

Povinností soudců tudíž jest: Vyžadovati předložení likvidační rozvahy a opis protokolu o valné hromadě společenstva, jež udělila likvidátorům absolutorium; na tom však musí soud přestati a nesmí se pouštěti do dalšího šetření. Kromě toho dlužno trvati na tom, aby likvidátoři potvrdili v žádosti o výmaz, že likvidace jest skončena. (Č. 31129/23.)

Zletilost na území Rep. Polské. Podle sdělení polského ministerstva spravedlnosti dosahuje se na území celého polského státu zletilosti dokončením dvacátého prvého roku. (Č. 32330/23.)

Výnos ministerstva spravedlnosti upravující otázku započítatelnosti vojenské služby. Výnosem ze dne 21. srpna 1923 číslo 31975/23 a v souhlasu s praxí notářské komory v Praze dle dobrého zdání, vypracovaného zesnulým vicepresidentem komory panem JUDrem Gustavem Kreiimlem ze dne 29. května 1918 č. j. 1015 n./k., upravilo autenticky ministerstvo spravedlnosti otázku započítatelnosti doby, kterou ztrávil kandidát notářství ve vojenské službě takto:

1. nemůže býti podle nařízení ze dne 17. srpna 1916 čís. 262 ř. z. a z 21. srpna 1916 č. 268 ř. z. započtena válečná služba oněm kandidátům notářství, kteří teprv v roce 1919 nebo později do seznamu kandidátů notářství byli zapsáni, ale před nastoupením vojenské služby válečné v přípravné službě do praxe notářské započítatelné nebyli,

2. započítati lze pouze tehdy tuto dobu válečnou pouze u těch kandidátů, kteří již před nastoupením služby válečné ci-